

عنوان مقاله:

ساز و کارهای قضازدایی در نظام کیفری ایران

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

میر صادق نوری زاده - کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، ایران

علی عظیمی - کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

آمارهای جنایی نشان می دهد که علی رغم تقویت زرادخانه کیفری و مجازات ها و به طور کلی توسعه قلمرو حقوق جزا، نظام کیفری به تنهایی نمی تواند جلوه های گوناگون بزهکاری را مهار نماید و بدین سان از رشته های دیگر حقوق و نظام های جامعوی بهره می گیرد. مبارزه با جرم دیگر فقط با تکیه بر نهادهای قهرآمیز دولتی مانند پلیس، مراجع قضایی و واکنش های کیفری امکان پذیر، موثر و قابل تصور نیست و همکاری سایر نهادهای دولتی و نیز نهادهای مدنی و جامعوی را می طلبد؛ البته این امر به معنای شکست و تسلیم شدن نظام کیفری در مبارزه با پدیده مجرمانه نبوده و نیست بلکه قضازدایی فقط به دنبال تهدید دامنه مداخله حقوق جزا بوده و هدف آن سبک کردن بار این نظام و توزیع آن میان نظام های دیگر می باشد. در این تحقق به دنبال بررسی مبانی و تحلیل علمی موضوع قضازدایی بوده و سعی خواهیم نمود که بررسی نماییم تا چه اندازه سیاست جنایی ایران به دنبال این موضوع بوده و جهت تحقق این امر از چه سازوکارهایی استفاده نموده است.

کلمات کلیدی:

حقوق جزا، قضا، قضازدایی، مجازات، نظام کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/855493>

